

עט:

הנשרפין פרק תשיעי סנהדרין

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

16 [לקמן פ"ד] ב"ק לה
מסורת לה. וזהו. ט. וז"ל
תוספתו לקמן פ: ד"ה
התקלן. א. [לפני מתי:]
ד. וסוף. ט. ג' ע"ל. וז"ל
מדי: מה: א. א. [מסורת ז:]
1. [שמות ט:].

תורה אור השלם

1. וז"ל יצא אנשים ונגפו
אשה ויהי אסון עניש
יענש כאשר ישח עולו
בעל האשה ונתן
בפלוס: שמו כא כב
2. ומכה בזרעו ישלמה
ומכה אדם יומת:
ויקרא כד כא

מוסף רש"י

נתינה למעלה. לענין דמי
לדוח מבי ונתן פליליס
והנתינה י"א. אף כאן
מפור. ומאי נפש דמי
הנפש. ופ"ט מכה אדם
ופכה בהמה. מה היתה
ישלמה ומה אדם לא יאס
אלא יומת. הק"ש פטור
ממון דמכה בהמה. מה
מכה בהמה אין לו כי חילוק
לחייב. אף מכה אדם אין לו
כי חילוק לפטור. מה
בהמה לעולם חייב. דלמחרתי
ו"ק ט: פ"ט חתם פ"ט
לחייב על השוגג כחיד
וחיוב כלין. וחובות דה.
דלמחרתי אדם מועד
לעולם. אף מה אדם
דפטוריה קרא משלומין
דכתיב יומת. לעולם פטור
ואפילו כשגוג. הו"ל ונחמד
שי"ב מתי: ו"ק ט"ז.
לשאין מחבירין. אין כי
חיוב מיתה באלם. וחובות
ט"ז. בין דרך ירידה
לדרך עלייה. מטיב דמי
גלות דהורג כשגוג אלא
חילוק בין דרך ירידה לדרך
עלייה. דלמחרתי נכמת
11. כל שדבר ירדה גילה.
דמי יפ"ל פ"ט. עד שישול
דבר נפילה. ו"טו. דין
עליה. שסביב הנכחה יד
או שחתי נחרי ממשטה
למעלה. ו"טז. א"ר: שהרי
כלאחי ד בהרימו גרנות.
דק"ל דפטור מגלות. אפ"ל
ה"ר פטור משלומין. ו"ק
ט"ז. כל חייבי מיתות
שנתערבו זה בזה. ואין
יודע איהו מן קלה ואיהו
ממן חמורה. גידונין
בקלה. שאין אמה רשאי
למשך את הקל לעונש חמור
אלא נתחייב כי ירדו.
12. לא נתנה למגדף.
מכרן את השט יחול
בסקילה דכתיב ויקרא
כד. הו"ל את התקל וגו'.
ולעבודת כוכבים. שכן
עבודת תמורות. ל"ט
13. כבודות בעלים. שם
היה לזון חבוי ממת כ"ד.
כך מיתה השור. דה"ל
פ"טו יומת. [שמות ט:]
קרא יתירא לך דעשה ולא
דנתיב קטל. ויזכיר ב. א.

פינה למעלה. גבי לא יהיה אסון ונתן פליליס [שמות ט:] דמי
ולמות: והא דתנא דבי חזקיה מפקא מדברי רבנן. דרבנן מחייבי
ליה מיתה לנחמין להרוג את זה והרג את זה ורבי מחייב ליה
ממון ואילו לתנא דבי חזקיה לא מחייבי ממון ולא מיתה: **מכה**
אדם ומכה בהמה. לך הוקשו כהאי

קרא מכה בהמה ישלמה ומכה אדם
יומת ומשמע בהמה חייב ממון
וכאלם פטור ממון דכתיב בהמה
ישלמה ולא אדם והקיש לך הכתוב
פטור משלומין של אדם לחיוב
משלומין של בהמה מה להלן לא
חלקת בין מתכוין. לקמן מפרש ואילו
מאי היא: דרך עלייה לא שייך
למתי גבי בהמה אלא משום דנאדם
אשכחן ציה חילוק בהורג כשגוג דרך
ירידה חייב גלות אכל דרך עלייה
בהרימו את ידו פטור מגלות דכתיב
[במדבר ט:] ויפל עליו וימת דרך
נפילה בעיניו: לפטורו ממון. כלומר
לא חלקת בו שום דל להפטר מן
השלומין אלא בכל דרדין הוא דמחייב
דרדין כל זמן כ"ק [דף ט:] מפלע
תחת פלע"י לחייב על השוגג כחיד ועל
האונס כדלון ומכה בהמה נזק הוא:
אף מכה אדם. אין דין פטור משלומין
דכתיב בו חילוק לשום דל שיתחייב ממון
אלא כל שעה פטור ממון בין כשגוג
ואין מתכוין דפטור ממימה בין כחיד
ונתכוון דחייב מיתה: **אלא לפטורו.**
אלמא פטור ממון לתנא דבי חזקיה
ומימה נמי שמע מינה דפטור ליה
מלמחרתי למפטריה משלומין
דמפרש ואילו ואי בר קטלא מי
אלטרין למפטרי: **מתני' שנתערב**
כאחרים. בגמרא מפרש הן אחרים
מאן ניהו: **כונסין אותן לניסוי.**
ושם מאכילין אותן שעורים עד
שחנקו כריסן דכתיב לקמן בפירקין
[דף פ"א:]: **דנונין בקלה.** מאחר
שנתערבו ואי אמה מכיר מי המחויב
את החמורה ומי המחויב את הקלה
אי אמה רשאי להחמיר עליו למוטבו
למימה חמורה שלא נתחייב בה אלא
דיונו בקלה שישנה בכלל החמורה:
הנסקלין בנשרפין. א"ע"ג דרובא
דהי נשרפין דקדתי נסקלין בנשרפין
משמע חד נסקל שנתערב בנשרפין
טובא אפילו הכי לר' שמעון דיונו
כולן בסקילה מפני ששריפה חמורה:
לא נתנה למגדף ולטובד עבודת
כוכבים. שפשיטין ידן בעיקר: לא
ניסנה לנת כן שנסה. שעינתה
חמורה שחללת את אביה כדלמך
בארבע מיתות [לעיל דף נב:]. שנהגין

בזו חול: כסיף. שהק חמור: **וחכמים אומרים כהנן.** כסיף חמור.
וטעמא מפרש בארבע מיתות [ט: ג:]: **גב' אלא כפניו.** כיון דאין מחירין
אותו לא הויא כפניו: **וכיון דרובא הוא.** שהרי קבלו העריות
וגשאו ונתנו בדבר: **דפטיירי.** הואיל ואיכא חד דלא נגמר דינו אין
לך ראייה לכות גדולה מו וחסמנא אמר והצילו העדה [במדבר לה:]
אי

יבתינה למעלה מה להלן ממון אף כאן ממון
אמר רבא האי דתנא דבי חזקיה מפקא
מדברי ומפקא מדרבנן: **דתנא דבי חזקיה**
מכה אדם ומכה בהמה מה מכה בהמה
אלא חלקת בה בין שוגג למוזר בין מתכוין
לשאינו מתכוין בין דרך ירידה לדרך עלייה
לפטורו ממון אלא לחייבו ממון אף מכה
אדם ילא תחלוק בו בין שוגג למוזר בין
מתכוין לשאין מתכוין בין דרך ירידה לדרך
עלייה לחייבו ממון אלא לפטורו ממון מאי
שאין מתכוין אילימא שאין מתכוין כלל
היינו שוגג אלא פשיטא שאין מתכוין לזה
אלא לזה וקתני לחייבו ממון אלא לפטורו
ממון ואי בר קטלא הוא מאי איצטרך
למיפטריה ממון אלא לאו שמע מינה לאו
בר קטלא הוא ולא בר ממונא הוא:
מתני' ירוצה שנתערב באחרים כולן
פטורין ר' יהודה אומר כונסין אותן לכיפה
יכל חייבי מיתות שנתערבו זה בזה גידונין
בקלה הנסקלין בנשרפין ר' שמעון אומר
גידונין בסקילה שהשריפה חמורה והכמים
אומרים גידונין בשריפה שהסקילה חמורה
אמר להן ר"ש יאילו לא היתה שריפה
חמורה לא נתנה לבת כהן שזנתה אמרו לו
יאילו היתה סקילה חמורה לא נתנה
למגדף ולטובד עבודת כוכבים הנהרגין
בנחנקין ר"ש אומר בסיף והכ"א בחנק:
גב' מאן אחרים אילימא אחרים כשרים
פשיטא ותו כהא לימא רבי יהודה כונסין
אותן לכיפה סימון בשר"ק א"ר אבהו אמר
שמואל הכא ברצח שלא נגמר דינו
שנתערב ברצחים אקריה שנגמר דינו עסקינו
רבנן סברי יאין גומרין דינו של אדם אלא בפניו
הלכך כולן פטורין ור' יהודה מיפטרינהו
לגמרי נמו לא כיון דרוצחין ניהו הלכך
כונסין אותן לכיפה ריש לקיש אמר באדם
דכולי עלמא לא פליגי דפטורי אבל הכא
בשור שלא נגמר דינו שנתערב בשורים
אחרים שנגמר דינו כפיפלי רבנן סברי
כונסין אותן בעלים כך מיתה השור ואין גומרין
דינו של שור אלא בפניו הלכך כולן פטורין
ור' יהודה סבר כונסין אותן לכיפה אמר רבא

א
אז זה ונתנה נפש ממון והשתא קמ"ל תנא דבי חזקיה דכמו נתכוין
להרוג את זה והרג את שמתכוין פטור ה"ג שאין מתכוין דהכי
מיימי ליה בשמעתיא ויין דרך ירידה אתא לאשמעינן דכמו דרך
עלייה דלא נתנה שנגמט לכפרה דלא שקלינן מימה ממונא ולפטריה
הכי נמי דרך ירידה א"ע"ג דנתנה שנגמט לכפרה ולפטור מוד נמי
איצטרך ויש טועין לומר להפך לפטור שוגג דרך עלייה כמו דרך
ירדה אכל גלו ערות מוכחא כוונא כמו שפירשתי בשמעתיא דלא יהיה אסון ונתן פליליס
פטורין משום דאין גומרין דינו של שור אלא בפניו ור' יהודה סבר כונסין אותן לכיפה והקשה ר' יתחק כ"ר מדברי דנפיק
התערבות [מנחות ד' ע: וס:]: מן כל הונסים שנתערב בהן שור אלא הנסקל אפילו אחד זריבוא ימותו כולן והשתא מה התם דרובא
דהיתירא ופסידא דקדשים אמר ימותו כולן הכא דרובא דאיסורא ודהריוט לא ייש וגרלא לו דגרסינן כמו שכתוב בספר יצן אחד
בשור שלא נגמר דינו שנתערב בשורים אחרים מעליא עסקינו והשיב לו ר"מ דקתי נתתינן כולן פטורין משמע שהאחרים בני
חובא וא"ע"ג דשמעתיא קאמר מאי אחרים אילימא אחרים כשרים פשיטא ולא פריך פטורין פטור משמע ליה כיון דמאי
למיפקר מגופה לא חש למידק ועוד דריש לקיש אדרי אבהו קאי דמשי הכא ברובא שלא נגמר דינו שנתערב ברצחים אחרים עסקינו
ועלה קאי ריש לקיש ומשני בלש טלי עלמא לא פליגי דפטורי וכו' משמע דבההוא ענינא דלוקמא ר' אבהו בלש מוקי ריש
לקיש בשור לך נתנה כגרתם הספרים אכל נתערב בשורים מעליא אפ"ר כגמרא דיו היה אומר ר"ל יכבשנינו דיניינו וכל דפריש
מרוצא פריש ונתינתו דשלי ע"ו [דף ע"ד:]: דמשמע דשור הנסקל אסור במשהו פטור למינהו ויכבשנינו ומרע
דלא קתי שנגמר דינו ומתנינן דונסין דקתי ימותו כולן בנתערב בזכמים מיימי ולגזיה וגזירה שמה יצואו עשרה כהנים בנת אחת ומסקין מן
הקטוע

מכה אדם ומכה בהמה. תימה דכריש פ' הנמנן [לקמן פ"ד:]: מוקי
להאי קרא במכה אביו ומה שייך בו לחלק בין דרך ירידה
לדרך עלייה ויש לומר דהיקושא לאו מההוא קרא נפקא אלא מקרא
דלעיל מיניה ואיש כי יכה על נפש אדם ומכיו בתריה מכה נפש בהמה
ישלמה דההוא ברובא כתיב כדאימא

בפ' יואל דופן [מ"ה דף מד: וס:]
וא"ע"ג דלפי גירסא אחת דכריש
החובל [ב"ק דף ק"ג:]: משמע דההוא
קרא בחובל בחבירו איירי ליתא להאי
גירסא דכפרישית שם ומיהו בפרק
הנמנן [לקמן פ"ד:]: משמע דמקרא
דמיתוסק במכה אביו הוה היקושא
אלא הוה היקושא דקאמר לתנא דבי
אלו נערות [בבב"ב ד' לה: וס:]: דמכה
אדם גבי בהמה ישלמה ומכה אדם יומת
חזקה ממאי דכחול כתיב דילמא
בשגג כתיב דמכה בהמה גופיה
איכא לפלוגי ומשני לא ס"ד דכתיב
מכה בהמה ישלמה ומכה אדם יומת
משמע דמההוא קרא הוה היקושא ו"ל
דאף על גב דמשקלא כתיב לאוקמי
קרא במכה אביו משום דלא כתיב
גיה ומת אביו משום דלריבין למרש
מינה חבורה במכה אביו אכל
במשקלא דנפקא לך חבורה בלש אינו
ענין מופש בהמה מיתוסק מכה אדם
ברובא א"ע"ג דלא כתיב גיה ומת
ומיהו קשה דבמשקלא נמי מסיק
מינה התם דמותר להקי דס לאביו
ו"ל דמיידי בין במכה אביו בין
במכה חבירו במכה אביו מדכתיב
הכא חסם ולא כתיב ומת ובמכה
חבירו דכר הלמד מענינו דומיא
דקרא דלעיל מיניה דמיידי ברובא
ולדדין מיידי לענין חבורה נתימה
ולענין אביו בחבורה בעלמא ויפין
דכחלוהו איירי קרא גמרינן שפיר
ממכה בהמה:

בין שוגג פטור. בשלשה עיני
ממון איירי תנא דבי חזקיה דבין
שוגג למוזר מיידי כממון אחר כהדי
מיתה ונפקא לן מינה דחייבי מיתות
שוגגין פטורין מן השלומין משום
דלא חלקת דלכתיב מייתו לה כסוף
המניח [ב"ק דף ק"ה: וס:]: ונפקא אלו
נערות [בבב"ב ד' לה: וס:]: ולענין זה
לכ"ע אית להו היקושא דבי חזקיה
דמוכח בללו נערות [ס:]: דפריך
ומי איכא למ"ד חייבי מיתות שוגגין
חייבין וכו' אכל בין מתכוין לשאין
מתכוין לאו כממון אחר כהדי מיתה
איירי דמשוגג נפקא וק"ו הוה אלא
לפטור ממני הנרה ולאפוקי מדברי
דכריש בנתכוין להרוג את זה והרג

אז זה ונתנה נפש ממון והשתא קמ"ל תנא דבי חזקיה דכמו נתכוין
להרוג את זה והרג את שמתכוין פטור ה"ג שאין מתכוין דהכי
מיימי ליה בשמעתיא ויין דרך ירידה אתא לאשמעינן דכמו דרך
עלייה דלא נתנה שנגמט לכפרה דלא שקלינן מימה ממונא ולפטריה
הכי נמי דרך ירידה א"ע"ג דנתנה שנגמט לכפרה ולפטור מוד נמי
איצטרך ויש טועין לומר להפך לפטור שוגג דרך עלייה כמו דרך
ירדה אכל גלו ערות מוכחא כוונא כמו שפירשתי בשמעתיא דלא יהיה אסון ונתן פליליס
פטורין משום דאין גומרין דינו של שור אלא בפניו ור' יהודה סבר כונסין אותן לכיפה והקשה ר' יתחק כ"ר מדברי דנפיק
התערבות [מנחות ד' ע: וס:]: מן כל הונסים שנתערב בהן שור אלא הנסקל אפילו אחד זריבוא ימותו כולן והשתא מה התם דרובא
דהיתירא ופסידא דקדשים אמר ימותו כולן הכא דרובא דאיסורא ודהריוט לא ייש וגרלא לו דגרסינן כמו שכתוב בספר יצן אחד
בשור שלא נגמר דינו שנתערב בשורים אחרים מעליא עסקינו והשיב לו ר"מ דקתי נתתינן כולן פטורין משמע שהאחרים בני
חובא וא"ע"ג דשמעתיא קאמר מאי אחרים אילימא אחרים כשרים פשיטא ולא פריך פטורין פטור משמע ליה כיון דמאי
למיפקר מגופה לא חש למידק ועוד דריש לקיש אדרי אבהו קאי דמשי הכא ברובא שלא נגמר דינו שנתערב ברצחים אחרים עסקינו
ועלה קאי ריש לקיש ומשני בלש טלי עלמא לא פליגי דפטורי וכו' משמע דבההוא ענינא דלוקמא ר' אבהו בלש מוקי ריש
לקיש בשור לך נתנה כגרתם הספרים אכל נתערב בשורים מעליא אפ"ר כגמרא דיו היה אומר ר"ל יכבשנינו דיניינו וכל דפריש
מרוצא פריש ונתינתו דשלי ע"ו [דף ע"ד:]: דמשמע דשור הנסקל אסור במשהו פטור למינהו ויכבשנינו ומרע
דלא קתי שנגמר דינו ומתנינן דונסין דקתי ימותו כולן בנתערב בזכמים מיימי ולגזיה וגזירה שמה יצואו עשרה כהנים בנת אחת ומסקין מן
הקטוע

אז זה ונתנה נפש ממון והשתא קמ"ל תנא דבי חזקיה דכמו נתכוין
להרוג את זה והרג את שמתכוין פטור ה"ג שאין מתכוין דהכי
מיימי ליה בשמעתיא ויין דרך ירידה אתא לאשמעינן דכמו דרך
עלייה דלא נתנה שנגמט לכפרה דלא שקלינן מימה ממונא ולפטריה
הכי נמי דרך ירידה א"ע"ג דנתנה שנגמט לכפרה ולפטור מוד נמי
איצטרך ויש טועין לומר להפך לפטור שוגג דרך עלייה כמו דרך
ירדה אכל גלו ערות מוכחא כוונא כמו שפירשתי בשמעתיא דלא יהיה אסון ונתן פליליס
פטורין משום דאין גומרין דינו של שור אלא בפניו ור' יהודה סבר כונסין אותן לכיפה והקשה ר' יתחק כ"ר מדברי דנפיק
התערבות [מנחות ד' ע: וס:]: מן כל הונסים שנתערב בהן שור אלא הנסקל אפילו אחד זריבוא ימותו כולן והשתא מה התם דרובא
דהיתירא ופסידא דקדשים אמר ימותו כולן הכא דרובא דאיסורא ודהריוט לא ייש וגרלא לו דגרסינן כמו שכתוב בספר יצן אחד
בשור שלא נגמר דינו שנתערב בשורים אחרים מעליא עסקינו והשיב לו ר"מ דקתי נתתינן כולן פטורין משמע שהאחרים בני
חובא וא"ע"ג דשמעתיא קאמר מאי אחרים אילימא אחרים כשרים פשיטא ולא פריך פטורין פטור משמע ליה כיון דמאי
למיפקר מגופה לא חש למידק ועוד דריש לקיש אדרי אבהו קאי דמשי הכא ברובא שלא נגמר דינו שנתערב ברצחים אחרים עסקינו
ועלה קאי ריש לקיש ומשני בלש טלי עלמא לא פליגי דפטורי וכו' משמע דבההוא ענינא דלוקמא ר' אבהו בלש מוקי ריש
לקיש בשור לך נתנה כגרתם הספרים אכל נתערב בשורים מעליא אפ"ר כגמרא דיו היה אומר ר"ל יכבשנינו דיניינו וכל דפריש
מרוצא פריש ונתינתו דשלי ע"ו [דף ע"ד:]: דמשמע דשור הנסקל אסור במשהו פטור למינהו ויכבשנינו ומרע
דלא קתי שנגמר דינו ומתנינן דונסין דקתי ימותו כולן בנתערב בזכמים מיימי ולגזיה וגזירה שמה יצואו עשרה כהנים בנת אחת ומסקין מן
הקטוע

אז זה ונתנה נפש ממון והשתא קמ"ל תנא דבי חזקיה דכמו נתכוין
להרוג את זה והרג את שמתכוין פטור ה"ג שאין מתכוין דהכי
מיימי ליה בשמעתיא ויין דרך ירידה אתא לאשמעינן דכמו דרך
עלייה דלא נתנה שנגמט לכפרה דלא שקלינן מימה ממונא ולפטריה
הכי נמי דרך ירידה א"ע"ג דנתנה שנגמט לכפרה ולפטור מוד נמי
איצטרך ויש טועין לומר להפך לפטור שוגג דרך עלייה כמו דרך
ירדה אכל גלו ערות מוכחא כוונא כמו שפירשתי בשמעתיא דלא יהיה אסון ונתן פליליס
פטורין משום דאין גומרין דינו של שור אלא בפניו ור' יהודה סבר כונסין אותן לכיפה והקשה ר' יתחק כ"ר מדברי דנפיק
התערבות [מנחות ד' ע: וס:]: מן כל הונסים שנתערב בהן שור אלא הנסקל אפילו אחד זריבוא ימותו כולן והשתא מה התם דרובא
דהיתירא ופסידא דקדשים אמר ימותו כולן הכא דרובא דאיסורא ודהריוט לא ייש וגרלא לו דגרסינן כמו שכתוב בספר יצן אחד
בשור שלא נגמר דינו שנתערב בשורים אחרים מעליא עסקינו והשיב לו ר"מ דקתי נתתינן כולן פטורין משמע שהאחרים בני
חובא וא"ע"ג דשמעתיא קאמר מאי אחרים אילימא אחרים כשרים פשיטא ולא פריך פטורין פטור משמע ליה כיון דמאי
למיפקר מגופה לא חש למידק ועוד דריש לקיש אדרי אבהו קאי דמשי הכא ברובא שלא נגמר דינו שנתערב ברצחים אחרים עסקינו
ועלה קאי ריש לקיש ומשני בלש טלי עלמא לא פליגי דפטורי וכו' משמע דבההוא ענינא דלוקמא ר' אבהו בלש מוקי ריש
לקיש בשור לך נתנה כגרתם הספרים אכל נתערב בשורים מעליא אפ"ר כגמרא דיו היה אומר ר"ל יכבשנינו דיניינו וכל דפריש
מרוצא פריש ונתינתו דשלי ע"ו [דף ע"ד:]: דמשמע דשור הנסקל אסור במשהו פטור למינהו ויכבשנינו ומרע
דלא קתי שנגמר דינו ומתנינן דונסין דקתי ימותו כולן בנתערב בזכמים מיימי ולגזיה וגזירה שמה יצואו עשרה כהנים בנת אחת ומסקין מן
הקטוע

אז זה ונתנה נפש ממון והשתא קמ"ל תנא דבי חזקיה דכמו נתכוין
להרוג את זה והרג את שמתכוין פטור ה"ג שאין מתכוין דהכי
מיימי ליה בשמעתיא ויין דרך ירידה אתא לאשמעינן דכמו דרך
עלייה דלא נתנה שנגמט לכפרה דלא שקלינן מימה ממונא ולפטריה
הכי נמי דרך ירידה א"ע"ג דנתנה שנגמט לכפרה ולפטור מוד נמי
איצטרך ויש טועין לומר להפך לפטור שוגג דרך עלייה כמו דרך
ירדה אכל גלו ערות מוכחא כוונא כמו שפירשתי בשמעתיא דלא יהיה אסון ונתן פליליס
פטורין משום דאין גומרין דינו של שור אלא בפניו ור' יהודה סבר כונסין אותן לכיפה והקשה ר' יתחק כ"ר מדברי דנפיק
התערבות [מנחות ד' ע: וס:]: מן כל הונסים שנתערב בהן שור אלא הנסקל אפילו אחד זריבוא ימותו כולן והשתא מה התם דרובא
דהיתירא ופסידא דקדשים אמר ימותו כולן הכא דרובא דאיסורא ודהריוט לא ייש וגרלא לו דגרסינן כמו שכתוב בספר יצן אחד
בשור שלא נגמר דינו שנתערב בשורים אחרים מעליא עסקינו והשיב לו ר"מ דקתי נתתינן כולן פטורין משמע שהאחרים בני
חובא וא"ע"ג דשמעתיא קאמר מאי אחרים אילימא אחרים כשרים פשיטא ולא פריך פטורין פטור משמע ליה כיון דמאי
למיפקר מגופה לא חש למידק ועוד דריש לקיש אדרי אבהו קאי דמשי הכא ברובא שלא נגמר דינו שנתערב ברצחים אחרים עסקינו
ועלה קאי ריש לקיש ומשני בלש טלי עלמא לא פליגי דפטורי וכו' משמע דבההוא ענינא דלוקמא ר' אבהו בלש מוקי ריש
לקיש בשור לך נתנה כגרתם הספרים אכל נתערב בשורים מעליא אפ"ר כגמרא דיו היה אומר ר"ל יכבשנינו דיניינו וכל דפריש
מרוצא פריש ונתינתו דשלי ע"ו [דף ע"ד:]: דמשמע דשור הנסקל אסור במשהו פטור למינהו ויכבשנינו ומרע
דלא קתי שנגמר דינו ומתנינן דונסין דקתי ימותו כולן בנתערב בזכמים מיימי ולגזיה וגזירה שמה יצואו עשרה כהנים בנת אחת ומסקין מן
הקטוע